

ПРОТОКОЛ № 33

Днес, 13. IV 1956 г. се състоя заседание на Художествения съвет, на което присъствуваха за приемане спектакъла "ЗАДМОРСКИ ГОСТИ" /след гледане на II генерална репетиция/ следните другари: Ф. Филипов, Кр. Мирски, М. Бениев, засл. деят на изк. Н. Лилиев, Ст. Тончев, засл. артисти: Каракамбов и Икономов, М. Колчакова, Иванка Димитрова, засл. арт. Хр. Коджабашев, Л. Дюстабанова, Б. Митев, Д. Бочев и някои външни лица поканени от ръководството на театъра: др. Ив. Башев, др. Володин, Ал. Дунчев, Мицо Андонов, проф. Г. Цанев, Н. Парушев, Боян Балабанов и четирима души - представители на ЦК и на М-во на външните работи.

Ф. ФИЛИПОВ - Въпросът, по който се събираме има две страни: първо - отговаряме с тази писка на възникнали въпроси около новата международна обстановка, която е назряла. В писката няма нищо, което според нас да засегне отношенията ни с Англия, но се чуха гласове, че тя не е навременна и именно това трябва да обсъдим. Второ - имаме молба да ни кажете своето мнение и за това как се изнася писката и какви художествени постижения или слабости намирате. Трябва да ви съобщя, че тя се играе понастоящем в Москва в Театъра на транспорта.

КР. МИРСКИ - Въпросът е самата писка как се възприема от зрителя. Ние се боежме, че писката сама за себе си не е достатъчно убедителна в някои ситуации, но може би в представлението това не личи. Днес Пламен Чаров и Бобчевски попрехвърлиха мярката.

Проф. Г. ЦАНЕВ - Тук има два въпроса - единият е за писката, другият - за постановката. Писката не съм чел, но от това което чух и видях впечатлението ми е, че това не е никаква писка, това е фейлетон, инсцениране на една много актуелна тема - за мирни възможността мирно да съществуват и юридически поддържат връзка държави с различни системи. В този смисъл може да мислим за постановката на такова произведение, на което аз почти се затруднявам да правя анализ, но все пак то е избрано и затова ние трябва да направим така, че, въпреки неговите слабости, да го представим на публиката.

Да почнем от заглавието: това е книжен, съчинен израз и аз предлагам да бъде "Гости от чужбина". После завесата, която е сложена със всичките знамена е нещо наивно и подходящо за провинциален театър. – безвкусница. Двамата – Чаров и Бобчевски – превръщат играта в някакъв фарс. Работата на Виктор Георгиев е общо взето добра, но, когато той сяда на печката и си протяга тези страшни крака, е много грозно – трябва поне веднага да ги обуе в чехли.

Магнева ми се струва в много моменти недостатъчно убедителна.

Може би трябва да се помисли и за дългите антракти.

Това са моите бележки. Мисля, че, ако се поработи още върху пьесата в тая посока, ще може да се доведе до публиката. Едно е ясно, че може би не е трябвало да се вземе тази пьеса.

М. АНДОНОВ – Аз повече от това, което каза другарят Цанев не мога да кажа, но смяtam, че тази пьеса не е за Народния театър и като художествено произведение това е съчинена пьеса, измислена. Смяtam още, че режисурата в постановката вече малко по неправилен път е тръгнала в показването на тая идея на спектакъла. Впечатлението ми ~~мишъки~~ от представлението е, че тези хора – лордовете – ги иронизираме твърде много, много ги изобличаваме.

КР. МИРСКИ – Как може да говорите така некомпетентно! На ли това е сатира? Всяко нещо има известни граници. Събрали сме се на съвет. Действително, когато един човек може да говори такива неща, какво може да очакваш от него.

М. АНДОНОВ – Елементарна търпимост се изисква от хората. Аз повече на този съвет не мога да остана.

/Др. Андонов напуска заседанието./

КР. МИРСКИ – Никой не е загубил, че си е отишъл.

АЛ. ДУНЧЕВ – Защо да не се изкаже така?

КР. МИРСКИ – Когато един човек не разбира една работа, по-добре да не се изказва по нея. Това не му е за първи път. Който го е викал, той да отговаря.

Ф. ФИЛИПОВ – Другарят Андонов е изпратен от РАБИЗ. Ex, че неприятно!

КР. МИРСКИ – На мен не ми е неприятно.

АЛ. ДУНЧЕВ – За нас ще е много по-опасно да се изкажем, защото не сме специалисти.

КР. МИРСКИ – За вас не е никак опасно, но човек, който пише критики, значи сам има претенции, че е специалист, и значи не е никак на мястото си.

Н. ПАРУШЕВ - Мисля, че тази пияна не е много сполучлива произведение за Народния театър. За пръв път в залата на Народния театър аз се почувствувах малко неудобно.

Първо комедията трябва да произтича от комедийните ситуации, а не от самото сценическо изпълнение, което в редица изпълнител е много драстично. Виктор Георгиев застава на тази печка като китайски мандарин и това буди смех. лично аз не отдавна имах случай да наблюдавам двама души англичани - изключително делови хора. И двамата бяха така високи, като Виктор Георгиев, но имаха една особена искреност на мавиерите и дори в обикновения си говор не разговаряха на висок тон. Трябва да се тушират тези неща, а и в лавката тези очувания...

КР. МИРСКИ - И в ремарките са отбелязани, а ако не се очувват - няма събития.

Н. ПАРУШЕВ - Всеки случай това, което се показва на сцената днес, не е за пред зрителя. Всичко е казано на вестникарски език.

/В изказането си всички другари от ЦК на БКП единодушно отрекоха пияната, като произведение, което се налага да го играе именно Народния театър и идейно, и художествено не сполучлива./

ИВ. ЦАНЕВ - Аз не приемам в никакъв случай, че пияната пък не е годна за нищо. В драматургическо отношение страда от много недостатъци, за които говори другарят Георги Цанев, другарят Мирски. Но това го има и на страниците на нашите вестници. Не може така да се отреже с голямата каракатура. В постановката трябва да проличи не толкова отношението на автора към англичаните, а отношението на съветския човек от затънения край към тях. А ние кажем мнението си, това което мислим за англичаните. В това няма нищо страшно.

За мен пияната не е вредна и може да излезе сега. Верно, че не е за ръста на Народния театър, може да отиде и на друга сцена, по това няма защо да спорим.

В постановката другарят Мирски проявява не лукавство, а жлъч, малко сухо отношение към англичаните - подчинил се е твърде много на идеята на автора, вместо да се мъчи да промени това негово отношение. Тук по моему трябва и режисьор, и актьори да подходят по-свободно. Първо да се каже "мърша" е безвкусница.

КР. МИРСКИ - Ще го махнем.

Б. БАЛАБАНОВ - Може и по-лоша дума да кажеш - че три часа на сцената се демонстрира мърша. Но писата е навременна, защото англичаните от промяната на курса и от Женевското съвещание не са станали по-други и по-умни не са станали. Трябва обаче другарят Мирски да изправи една грешка при поднасяне на образите - по-голяма сържаност трябва да има, по-сериозно отношение на персонажите към играта и към себе си - така дивотиите, които поднасят на публиката, ще направят по-голямо впечатление.

Ако се поправят тези неща, трябва да се пусне писата, иначе театърът ще накърни своето реноме, но, разбира се, това ще решат ръководителите на театъра и Художествения съвет.

АЛ. ДУНЧЕВ - Първо искам по въпроса за атмосферата на Художествения съвет да кажа нещо. Смяtam, че другарят Мирски не постъпи правилно със своето поведение и някакси лошо се получи. Макар и като включвам и себе си, да знаем, че такива неща се случват, но сега има и по-външни хора от нас и не биваше другарят Мирски така да постъпи - още повече, че другарят Андонов е представител на РАБИЗ. Това е лично мое мнение.

КР. МИРСКИ - Аз мога да ви донеса подписите на много хора и тогава ще поставите въпроса пред РАБИЗ. Има нормален път за това и такава обстановка не предразполага към дискусии, към спорове.

АЛ. ДУНЧЕВ - Другарят Мирски не вижда ползата да спори с другаря Андонов. Аз смяtam, че такава атмосфера не подобава за Народния театър. Тук съвсем единодушно се дойде до мнението, че тази писа не е за ранга на Народния театър. И мен ми се струва, че изработването на репертоара тук, в Художествения съвет, не почива на здрави основи. Ето такива слабости не бива да се допускат.

По писата - аз смяtam, че тя би могла да се играе при едно условие - да се премахне това пресилено окарикатуряване на англичаните, което се превръща в самоцел, въпреки, че стилът на автора е достатъчен да се осмеят предразсъдъците, с които англичаните идват в Съветския съюз. Получава се грубо иронизиране.

Завесата да се махне - придава циркаджийски вид.

III к. основно да се преработи. След това да се гледа още веднаж от Художествения съвет, но в този вид мисля, че е прибързано да се пусне.

СТ. ТОНЧЕВ - Трябва да се има пред вид и не се забравя едно, - че писата е предназначена за нашия среден зрител, който обикновено ~~живее~~ върви с известно малко закъснение.

Разбира се със шаблоните в писата трябва да се борим.

Темата е много актюелна и с тази писа ще отговорим на нуждите на нашия среден зрител.

ВОЛОДИН - Игра се с голям успех в Москва и с добра преса. Аз сам съм я гледал.

СТ. ТОНЧЕВ - Така че, щом всичко е така, ние подпомагаме голямата битка за мир, която се води правилно и справедливо от Съветския съюз. Мисля, че обвиненията, които се хвърлят от някои върху режисьора, са неоснователни. Той е следвал автора и ние бихме могли само да му препоръчаме да тушира малко образите на англичаните. И на мен не ми се хареса тая III картина - той се по леглата като дяволи. Не ми се хареса Конфорти - в своето поведение той трябва да скъса със старите си маниери ~~X~~ и външно, защото той декларира, че се е поправил.

Аз поддържам становището на другаря Башев и другарят Мирски, който явно е употребил много усилия, ще употреби още малко енергия, за да доведе представлението до премиера. Писата ще има успех и ще свърши някаква работа.

ВОЛОДИН - Само, ако се прочетат западните вестници, ще се види, че писата не е никак остаряла. Тя е написана по горещите следи на събитията - почти едновременно със Женевското съвещание. В нея, разбира се няма да търсим качествата на Шекспир. Ако другарят Мирски положи още малко усилия, ще се получи приемлив спектакъл.

М. КОЛЧАКОВА - Има огромна разлика от това, което видяхме оня ден и днес. Много по-добра игра дават и Магнева, и Икономова, но за сметка на това Бобчевски, Чаров даже и Лео Конфорти по-пресилиха в играта.

КР. МИРСКИ - Това е безспорно. Казвате пресилено е това подскачане върху леглата в III к., но по-малко пресилено ли е това, че един представител на английския парламент взима едно детенце за член на ГПУ? В централни вестници в СССР се пише: за "Задморски гости" - "такива вяли и скучни постановки, като на "Задморски гости" - не са желателни".

С отлагане на премиерата не знам какво още ще поправям. Моля главния режисьор да помогне, защото аз изгубих поглед за по-дълбоки поправки ~~не~~.

По отношение на другаря Мицо Андонов съжалявам, че не се въздържах. Напоследък на мен това ми се случва по-често. Но не е заш пръв път, когато той излиза с твърде странини изказвания и аз съм готов пред публична аудитория да повторя същото и да го подкрепя с факти. Нещастното е, че този човек пише критики и доказва пълното си невежество и то в страниците на вестник като "Работническо дело".

Ф. ФИЛИПОВ - Трябва да благодаря на другарите, които се отзоваха на поканата на ръководството на Народния театър да дойдат на съвета и ни кажат своите впечатления. Моля да ни извините за това, което все случи. Аз не мога да оправдая другаря Мирски, но в основата си има нещо, което му дава ~~желания~~ подтик така да постъпи.

Поканихме няколко писатели, от които само др. Балабанов е тук.

Вашето изказване за писесата съвпада с изказването на някои членове на Худсъвета. Те не са така нови за нас. Ние знаем, че писесата има слабости, но поради актуелността на темата ще положим всички усилия да нанесем препоръчаните от вас поправки, за което и аз ще помогна да се тушират някои образи и мизансцен. Репликите на децата при любовните отношения да се съкратят, ~~пом~~ не се намериха по-големи деца.

С нанасяне съкращенията и поправките трябва да се бърза, защото писесата старее със дни. Те в един следобяд може да се съкратят и на едно закрито представление ще поканим писатели, журналисти и критици да дойдат, а може да дойдат и онези от вас, които искат да видят до къде сме стигнали на тази генерална репетиция.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

РЕШЕНИЕ, взето на заседанието на
ХУДОЖЕСТВЕНИЯ СЪВЕТ от 13. IV. 1956 година

След като членовете на Художествения съвет наполовина
гледаха генералната репетиция на комедията "Задморски
гости", в присъствието на поканени представители на
Министерството на културата, ЦК, Писателския съюз, Външно
министерство, се взе решение във вторник, 17.IV. 56 г. -
10 часа да се даде генерална репетиция с публика, на която
членовете на съвета и поканените външни лица ще при-
съствуваат, за да преценят дали може да се пусне премиерата
след като техните бележки са възприети и нанесени в
спектакъла.

ДИРЕКТОР:

София,
14.IV. 1956 г.